

ουμανικά, Romanian)

Românesc

La sfârșit, pentru cele ascunse ale fiului, psalm

lui David

Mulțumi-voi Ție Doamne, cu toată inima mea, cunoscute voi face toate minunile Tale. 2Bucura-mă-voi și mă voi veseli întru Tine, cânta-voi numele Tău Preaînalte. 3Când se va întoarce vrăjmașul meu înapoi, slăbi-vor și vor pieri de la fața Ta. 4Căci ai făcut judecata mea și dreptatea mea, șezut-ai pe tron, Cel ce judeci dreptatea. 5Certat-ai neamurile și a pierit necredinciosul, numele lui l-ai stins în veac și în veacul veacului. 6Vrăjmașului i-au lipsit săbiile desăvârșit și cetățile i le-ai surpat. 7Pierit-a pomenirea lui cu sunet și Domnul în veac rămâne. 8Gătit-a întru judecată tronul Lui și El va judeca lumea cu dreptate, va judeca noroade cu nepărtinire. 9Și S-a făcut Domnul scăpare sărmanului, ajutor la vreme potrivită în necazuri. 10Și să nădăjduiască spre Tine cei ce cunosc numele Tău, căci n-ai părăsit pe cei ce Te caută pe Tine, Doamne. 11Cântați Domnului Celui ce locuiește în Sion, vestiți întru neamuri faptele Lui. 12Căci Cel care cere sângele lor Și-a adus aminte, n-a uitat strigarea sărmanilor. 13Miluiește-mă Doamne, vezi smerenia mea de către vrăjmașii mei 14Cel ce mă înalți din porțile morții, ca să vestesc toate

laudele Tale în porțile fiicei Sionului. 15Bucura-ne-vom de mântuirea Ta; căzut-au neamurile în stricăciunea pe care au făcut-o. 16În lațul acesta pe care l-au ascuns s-a prins piciorul lor. 17Se cunoaște Domnul judecăți făcând, întru lucrul mâinilor sale s-a prins păcătosul. 18Întoarcă-se păcătoșii în iad, toate neamurile care-L uită pe Dumnezeu. 19Căci nu până în sfârși va fi uitat săracul, răbdarea sărmanilor nu va pieri până în sfârșit. 20Scoală-Te Doamne, să nu se întărească omul, să fie judecate neamurile înaintea Ta. 21Pune Doamne leguitor peste ei, să cunoască neamurile că oameni sunt. 22 Pentru ce, Doamne, stai departe? Treci cu vederea în vremurile potrivite de necaz? 23Când se mândrește necredinciosul se întărește săracul; se prind în sfaturile pe care le gândesc, 24căci se laudă păcătosul întru poftetele sufletului său, și cel ce face nedreptate se binecuvintează. 25Întărit-a pe Domnul cel păcătos, după mulțimea urgiei Lui nu va căuta. 26Nu este Dumnezeu înaintea lui, căile lui se spurcă în toată vremea. 27Judecățile Tale sunt lepădate de la fața lui, pe toți vrăj-mașii lui îi va stăpâni. 28Căci a zis întru inima lui: „Nu mă voi clătina, din neam în neam rău nu-mi va fi.» 29A cărui gură se umple de blestem și amărăciune și vicleșug, sub limba lui osteneală și durere. ([περισσότερα...](#))